Lietas Nr. 11130015619
K71-0574-19/15

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2019. gada 14. jūnijā

Vidzemes rajona tiesa:
tiesnesis A. Melbergs,
piedaloties prokurorei D. Vanagai
un aizstāvei M. Prieditei,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēts Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un, novērtējusi pierādījumus,

k o n s t a t ē j a :

Apsūdzētais/pers.A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

Proti, apsūdzētais /pers. A/ 2019. gada 20. februārī ap plkst. 19.48, būdams alkohola ietekmē, atrodoties SIA "FIRMA MADARA 89" veikalā "top!", Valmierā, Stacijas ielā 11, mantkārīgu tieksmju vadīts, slepeni nozaga vienu 0,5 litru tilpuma pudeli viskija "Tullamore Dew" EUR 16,89 vērtībā, t.i., paņēma to no alkoholisko dzērienu plaukta, paslēpa zem virsdrēbēm un devās prom no veikala, nesamaksājot pie kases. Tādējādi apsūdzētais /pers. A/ nodarīja SIA "FIRMA MADARA 89" materiālos zaudējumus EUR 16,89.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Cietusī SIA "FIRMA MADARA 89" (turpmāk sprieduma tekstā – cietusī) ir iesniegusi kriminālprocesā kompensācijas pieteikumu par kompensācijas EUR 16,89 piedziņu.

Apsūdzētais/pers.A/ (turpmāk sprieduma tekstā – apsūdzētais) uz tiesas sēdi atkārtoti bez attaisnojoša iemesla nebija ieradies. Tādēļ tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 464. panta pirmo daļu iztiesāja krimināllietu bez apsūdzētā piedalīšanās tiesas sēdē.

Tiesa, novērtējusi pierādījumus, secina, ka apsūdzētā vaina (vainīgums) Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta ar ziņām par faktiem, kas izriet no apsūdzētā pirmstiesas procesa laikā dotajām liecībām, kas tika nolasītas tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501. panta 4. punkta noteikumiem, un cietušās pārstāvja /pers. B/ tiesas izmeklēšanas laikā dotās liecības.

Saskaņā ar apsūdzētā pirmstiesas procesa laikā doto liecību, ko apsūdzētais ir devis, būdams nopratināts kā aizdomās turētais, apsūdzētais ir norādījis, ka viņš 2019. gada 20. februārī ap plkst. 20.00 aizgājis uz veikalu "top", kas atrodoties Valmierā, Stacijas ielā 11, ar domu nozagt alkoholu. Atrodoties veikalā, no alkohola plaukta paņēmis 0,5 litru tilpuma pudeli viskija "Tullamore Dew", kuru paslēpis savas virsjakas iekškabatā, pagājis garām veikala kasei, par to nesamaksājot, un izgājis ārā no veikala. Apsūdzētais liecībā ir norādījis, ka nožēlojot izdarīto un pilnībā atzīstot savu vainu (lietas 19. lapa).

Saskaņā ar apsūdzētā pirmstiesas procesa laikā doto liecību, ko apsūdzētais ir devis pēc apsūdzības uzrādīšanas, apsūdzētajam esot saprotama apsūdzība, apsūdzētais pilnībā atzīstot savu vainu un piekrītot apsūdzībā norādītajiem apstākļiem, vietai, laikam, viņa darbību aprakstam un nozagtajai mantai. Apsūdzētais liecībā ir norādījis, ka zādzību esot izdarījis alkohola ietekmē. Zādzību izdarījis, jo pietrūcis alkohola un gribējis iedzert. Apsūdzētais liecībā ir norādījis, ka nožēlojot izdarīto (lietas 42. lapa).

Saskaņā ar cietušās pārstāvja /pers. B/ tiesas izmeklēšanas laikā doto liecību apsūdzētais, kuru cietušās pārstāvis /pers. B/ zinot sakarā ar apsūdzētā citu iepriekš izdarīto zādzību, 2019. gada 20. februārī cietušās veikalā "top!", Valmierā, Stacijas ielā 11, nozadzis vienu 0,5 litru tilpuma pudeli viskija "Tullamore Dew" EUR 16,89 vērtībā, kuru paslēpis zem virsdrēbēm un izgājis no veikala.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais nodarījums ir pareizi kvalificēts saskaņā ar Krimināllikuma 180. panta pirmo daļu, jo apsūdzētais izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) nelielā apmērā. Šajā gadījumā nozagtās mantas vērtība nodarījuma izdarīšanas brīdī nepārsniedza vienu tajā laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu. Saskaņā ar likuma "Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību" 22. panta noteikumiem atbildība par noziedzīgu nodarījumu, kas izdarīts nelielā apmērā, iestājas, ja vainīgajam bijis nodoms iegūt noziedzīgā nodarījuma priekšmetu, kura vērtība nodarījuma izdarīšanas brīdī nepārsniedz vienu tai laikā Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu. Atbilstoši Ministru kabineta 2015. gada 24. novembra noteikumu Nr. 656 "Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normāla darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" 2. punktam minimālā mēnešalga Latvijas Republikā ir noteikta EUR 430.

Tiesa secina, ka apsūdzētā vaina (vainīgums) Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta. Apsūdzētais par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms.

Nosakot soda veidu apsūdzētajam, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu un apsūdzētā personību, bet soda mēru – saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešo daļu – atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus apsūdzētā rīcībā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu likumdevējs ir klasificējis Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu kā mazāk smagu noziegumu.

Apsūdzētais ir izdarījis tīšu noziedzīgu nodarījumu pret īpašumu.

Ar apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu tika aizskartas cietušās mantiskās intereses. Tāpat ar to cietušajai tika nodarīti materiālie zaudējumi EUR 16,89, kas nav atlīdzināti.

Pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, ir noskaidrots sekojošais. Apsūdzētais pirms šā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas bija vairākas reizes sodīts kriminālā kārtā par tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Apsūdzētais pēdējo reizi bija sodīts ar

Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 12. decembra spriedumu par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar piespiedu darbu uz 70 stundām. Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu minētajam sodam ir daļēji pievienots neizciestais sods pēc Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 8. oktobra sprieduma, un galīgais sods apsūdzētajam ir noteikts – piespiedu darbs uz 230 stundām. Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 12. decembra spriedums ir stājies spēkā 2018. gada 28. decembrī. Turklāt apsūdzētais ir sodīts arī ar Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 11. februāra spriedumu par Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar piespiedu darbu uz 80 stundām. Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu apsūdzētajam ir noteikts galīgais sods pēc spriedumu kopības ar Vidzemes rajona tiesas 2018. gada 12. decembra spriedumu, proti, piespiedu darbs uz 300 stundām. Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 11. februāra spriedums ir stājies spēkā 2019. gada 26. februārī. Apsūdzētais ir izcietis 246 stundas no viņam piespriestā piespiedu darba (lietas 29.-35., 36.-38. un 64. lapas). Apsūdzētais ir vairākas reizes sodīts administratīvi. Apsūdzētais nav samaksājis ievērojamu daļu no viņam administratīvo pārkāpumu lietu ietvaros uzliktajiem naudas sodiem (lietas 29.-35. lapas). Apsūdzētajam pašlaik ir divdesmit četri gadi. Tiesas rīcībā nav ziņu par apsūdzētā pašreizējo nodarbošanos. Apsūdzētais saskaņā ar viņa pirmstiesas procesa laikā norādītajām ziņām pirmstiesas procesa laikā ir strādājis gadījuma darbus (lietas 42. lapa).

Atbildību mīkstinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 47. panta pirmajā daļā, apsūdzētā rīcībā netika konstatēti.

Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu kā atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā rīcībā atzīst apsūdzētā pirmstiesas procesa laikā pausto savas vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Atbildību pastiprinošais apstāklis apsūdzētā rīcībā saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu – tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Apsūdzētais pirmstiesas procesa laikā ir norādījis, ka noziedzīgo nodarījumu viņš ir izdarījis, būdams alkohola ietekmē. Tādējādi saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu apsūdzētā rīcībā ir konstatējams atbildību pastiprinošais apstāklis – noziedzīgā nodarījuma izdarīšana alkohola ietekmē.

Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta ceturto daļu brīvības atņemšanas sodu par kriminālpārkāpumu un mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apstākļus, atzīst, ka apsūdzētais par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, ka apsūdzētais ir izdarījis tīšu noziedzīgu nodarījumu pret īpašumu, un ziņas par apsūdzētā personību, proti, ka apsūdzētais pirms šā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas bija vairākas reizes sodīts kriminālā kārtā par tīšu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, taču apsūdzētajam piemērotie sodi nav sasnieguši soda mērķi, jo nav panākuši to, lai apsūdzētais mainītu savu uzvedības modeli un turpmāk neizdarītu noziedzīgus nodarījumus, secina, ka soda mērķis nav sasniedzams, nosakot apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu kādu citu no attiecīgā panta daļas sankcijās paredzētajiem vieglāka soda veidiem, kas nav saistīti ar brīvības atņemšanu, – naudas sodu vai piespiedu darbu.

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais soda veids un apmērs ir samērīgs, kā arī ir pietiekams, lai panāktu kriminālatbildīgo attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais šo noziedzīgo nodarījumu ir izdarījis pirms Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 11. februāra sprieduma spēkā stāšanās, turklāt tiesa konstatē, ka ar Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 11. februāra spriedumu apsūdzētajam pēc spriedumu kopības ir noteikts sods arī par smaga nozieguma izdarīšanu, atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmās, trešās un piektās daļas noteikumiem apsūdzētajam ir nosakāms galīgais sods pēc šā sprieduma un Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 11. februāra sprieduma.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ņem vērā noziedzīgo nodarījumu, par kuriem taisīti tiesas spriedumi, raksturu un ar tiem radīto kaitējumu, apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, šajā krimināllietā konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli un atbildību pastiprinošos apstākļus apsūdzētā rīcībā, krimināllietā, kurā ir taisīts Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 11. februāra spriedums, konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli un atbildību pastiprinošos apstākļus apsūdzētā rīcībā, kā arī ar abiem spriedumiem apsūdzētajam piespriestā soda veidu un apmēru.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš minēto, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ir piemērojami Krimināllikuma 50. panta trešās daļas bargākie noteikumi par piespriesto sodu pilnīgu saskaitīšanu.

Tiesa, ņemot vērā to, ka gan šajā krimināllietā, gan krimināllietā, kurā ir taisīts Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 11. februāra spriedums, ir konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi apsūdzētā rīcībā, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, nav piemērojami Krimināllikuma 50. panta trešās daļas vislabvēlīgākie noteikumi par piespriesto sodu daļēju saskaitīšanu.

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais, apsūdzētajam pēc spriedumu kopības noteiktais galīgais sods ir samērīgs un taisnīgs.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētajam tiek noteikts īslaicīgās brīvības atņemšanas sods, lai nodrošinātu sprieduma izpildi daļā par apsūdzētajam piespriesto sodu, atzīst, ka apsūdzētajam kriminālprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, ir atstājams iepriekš piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piektās daļas otrā teikuma noteikumiem apsūdzētajam pēc spriedumu kopības noteiktajā soda laikā ir ieskaitāms sods, ko apsūdzētais ir jau daļēji izcietis pēc Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 11. februāra sprieduma.

Tiesa atzīst, ka cietušās kompensācijas pieteikums par kompensācijas EUR 16,89 piedziņu ir apmierināms.

Tiesas izmeklēšanas laikā tika noskaidrots, ka apsūdzētais nozaga cietušajai piederošo mantu. Tādējādi cietušajai ar apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu tika nodarīts mantiskais kaitējums (zaudējumi) EUR 16,89.

Saskaņā ar Civillikuma 1635. panta pirmo daļu katrs tiesību aizskārums, t.i., katra pati par sevi neatļauta darbība, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morāls kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot.

Civillikuma 1779. pants noteic, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību ir nodarījis.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 22. pantu personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu ir radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālas iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Tiesa, ņemot vērā to, ka aizstāve tiesas sēdē apsūdzētā aizstāvības nodrošināšanai ir pieaicināta pēc tiesas uzaicinājuma, un aizstāvja piedalīšanās tiesas sēdē šajā gadījumā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 83. panta trešās daļas noteikumiem ir obligāta, atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85. panta pirmās daļas 2. punkta un otrās daļas noteikumiem apsūdzētais ir atbrīvojams no procesuālo izdevumu samaksas par aizstāves sniegto juridisko palīdzību. Tādēļ procesuālie izdevumi par aizstāves sniegto juridisko palīdzību ir sedzami no valsts līdzekļiem.

Tiesa atzīst, ka krimināllietā esošais kompaktdisks ar videonovērošanas ierakstu kā dokuments ir uzglabājams kopā ar lietu visu tās uzglabāšanas laiku.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 513., 514. pantu, 520. panta pirmo daļu, 523., 527., 528. un 529. pantu,

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem (2) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo, trešo un piekto daļu noteikt /pers. A/ galīgo sodu pēc šā sprieduma un Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 11. februāra sprieduma, piespriestos sodus pilnīgi saskaitot, proti, īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem (2) mēnešiem un piespiedu darbu uz trīssimt (300) stundām.

Drošības līdzekli /pers. A/ kriminālprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, atstāt iepriekšējo – uzturēšanos noteiktā vietā.

Piespiedu darba laikā /pers. A/ ieskaitīt daļēji izciesto piespiedu darbu pēc Vidzemes rajona tiesas 2019. gada 11. februāra sprieduma, proti, divsimt četrdesmit sešas (246) stundas piespiedu darba.

Piedzīt no /pers. A/ par labu SIA "FIRMA MADARA 89" kompensāciju EUR 16,89 (sešpadsmit *euro* 89 centus).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par kompensācijas piedziņu – 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Uzlikt /pers.A/par pienākumu iesniegt tiesai dokumentu, kas apliecina kaitējuma kompensācijas atlīdzināšanu.

Atbrīvot /pers.A/no procesuālo izdevumu samaksas par aizstāves sniegto juridisko palīdzību un procesuālos izdevumus par aizstāves sniegto juridisko palīdzību segt no valsts līdzekļiem.

Kompaktdisku ar videonovērošanas ierakstu uzglabāt kopā ar lietu visu tās uzglabāšanas laiku.

/pers. A/ ir pienākums ierasties noteiktajā laikā Ieslodzījuma vietu pārvaldes norādītajā brīvības atņemšanas iestādē īslaicīgās brīvības atņemšanas soda izciešanai.

/pers. A/ ir pienākums pieteikties piespiedu darba izpildes uzsākšanai Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai 10 darba dienu laikā pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes.

Spriedumu var pārsūdzēt (noprotestēt) 10 dienu laikā pēc sprieduma kopijas pieejamības dienas apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību (protestu) Vidzemes rajona tiesā.

Sprieduma kopijas pieejamības diena – 2019. gada 20. jūnijs.

Tiesnesis A. Melbergs